

Človek pre nikoho

- I Chce to byť kniha tušení a nádejí? — 11
- II Keď sa začína život, začína sa samota — 15
- III Hudba je veľká stálica za Mliečnou cestou spomienok — 54
- IV Na troch pilieroch bol postavený most cez môj život — 60
- V V podstate sa o živote nedá nič povedať — 65
- VI Načo taká veľká aparátúra, aby sa našlo jedno jediné ja! — 81
- VII Ľudská činnosť je vlastne len pokus o ospravedlnenie života — 100
- VIII Dnes, 30. augusta 1962, mám päťdesiat rokov — 118
- IX Všetko, čo nie je modlitbou, je zbytočné — 135
- X Toto všetko chcelo byť najprv literatúrou, potom pamiatkou — 161
- XI Kdekoľvek sa človek zahryzne do života, vyteká miazga — 177
- XII Žijeme v priestore všetkých možností a nemožností — 192
- XIII Každý človek je svet pre seba — 194
- XIV Rozhovor v jednej osobe — 200
- XV To nie je život svetoznámeho štátnika — 203
- XVI Keď sa zakníšu konáre spomienok, spadnú kadejaké plody — 209
- XVII Nerozkážem číslam a stranám a vetrom a hnevom sveta — 221